

عهده دار مقام آن میخواندند و تا کنون هم این منصب از مناصب بزرگ کلیساي است. از این تذکر مختصر میتوان پی بردن که تاچه اندازه رومیان قدیم به وقت شناسی که اساس معتقدات ایشان بود اهمیت میدادند.

راجع به تاریخ رومی روایات مختلف ذکر شده است که خلاصه مضمون آنها

در ذیل نقل میشود:

در سال ۴ پیش از میلاد یولیوس قیصر منجمی از اسکندریه دعوت کرد تا تقویم رومی را اصلاح کند زیرا پنتیفها در حساب تاریخ و سال و ماه تقلب کرده بودند. این منجم بعلت بی اطلاعی یک روز ویژتر در حساب اشتباه کرد و به جای این که اول سال را در ۲ مارس قرار دهد آن را در ۲ مارس قرار داد. بعداز منجم مصری پنتیفها نفهمیدند که چگونه باید کبیسه کنند و بجای کبیسه چهار سالی چندین سال سه سال یک روز کبیسه میکردند. این بود خلاصه آنچه نقل کرده اند و عجب اینست که منجمین عصر متول کل قرن ها بعداز منجم اسکندریه همین اشتباه یک روز را در حساب کرده اند و نمیدانستند یک روز از تاریخ یزدگردی باید کم کرد!

حقیقت اینست که مدارک راجع به تقویم رومی را زمامداران کلیسا از بین برده اند تا میانه عیسویت و عقاید قدیمتر رومی رشتہ ارتباط گستته شود ولی سراسر تاریخ رومی که سیر منظم خود را در ماه مارس روز بروز میکرده قابل حکم نبوده و همیشه باعث اشکال شده است.

کسانی که راجع به تقویم رومی چیزی نوشته اند هر وقت به اشکالی برخورده اند پس از شرح رقت آوری از مغشوش بودن تاریخ رومی قدیم و بی اطلاعی منجمین و تقلب پنتیفها اشکال را بجای خود گذاشته و گذشته اند.

چون تکرار حد سیاتی که در این باب نوشته شده بی فایده است نتیجه تحقیقات خود را تا اندازه ای که پیشرفت کرده در ذیل میدهیم. مدارک شرقی زمینه بهتری برای تحقیق است.

.....

از معانی اسامی ماه های رومی و همچنین اضافه شدن روز کبیسه در نزد یکی اعتدال بهاری معلوم میشود این تاریخ با اول بهار میزان بوده است.

بیرونی مبدأ تاریخ رومی را مدت بسیار طولانی پیش از قرن ۱۵ پیش از میلاد گذاشته و برای نشان دادن این قدمت دو مرتبه کلمه دهر را بصورت جمع و مفرد در یک جمله بکار برده است. در قسمت تاریخ عالم در این جزو نیز تذکری راجع بر این قدمت داده شده.

اختلاف یک روز در حساب‌ها نشانه دو قسم تاریخ از دو مبدأ مختلف است. مبدأ یکی دوم زمستان و دیگری دوم بهار.

تاریخی که از روز دوم زمستان شروع می‌شود مبدأ آن سال ۴۸ پیش از میلاد است و تاریخ طوفان می‌باشد. در تواریخ روم تاریخ قدیمتر بنام فلاوین ^{فهی} است و تا اندازه‌ای که تحقیق کرده ایم این تاریخ منسوب به شخصی نیست. در سانسکریت "Plana" و در لاتین "Flu-o" بارندگی و طوفان است.*

در تاریخ رومی اول کبیسه ۱۲۰ سالی و بعد کبیسه چهار سال یک روز معمول شده است و چنانکه در کتب نجومی تصریح شده در سال رصد همه تاریخهای قدیمتر کبیسه و تصحیح شده و از این قرار تاریخ طوفان هم در آن سال ۲۱ روز استحقاق کبیسه داشته و کبیسه شده است و حسابها از سال رصد شروع می‌شود.

جنگ پیدنا * در سال ۱۶۸ پیش از میلاد است. این جنگ در حدود اوائل تابستان پس از شب ماه گیری و مطابق چهارم دسامبر تقویم قدیم رومی اتفاق افتاده است. روز مذکور در این سال ۷۵ روز نسبت به تاریخ ژولیانی تفاوت دارد و لهذا وضع تاریخ رومی قدیم را در آن سال نشان میدهد.

جنگ پیدنا در سال ۱۵۵۸ تاریخ رصد واقع شده است و حساب این ماه گیری این طور نشان میدهد که تا سال ۱۲۰۰ تاریخ رصد کبیسه ۲۱ سالی مرتباً اجرا شده و بعد از این تاریخ ۳۵۸ سال یعنی در حدود سه نوبه کبیسه را اهمال کرده‌اند و در نتیجه چهارم دسامبر در حدود اول تابستان واقع شده است. در این حساب اختلاف یک تا دو روز معمولی هم دیده نمی‌شود.

در سال ۴۵۴ تاریخ رصد یکشنبه شب، ۲۵ دسامبر مهر متولد شده و به این مناسبت روز ۲۶ دسامبر اول ژانویه و مبدأ تاریخ جدیدی گردیده است. در این سال نقطه اعتدال با حساب جدید در ۲۶ مارس است ولی این روز به حساب تاریخ طوفان ۲۵ مارس می‌شود. روز ۲۵ مارس تا دو قرن پیش در اروپا سرسال بود. این روز مربوط به میلاد مهر است نه اصلاح تاریخی که در زمان قیصر یولیوس شده است.

در سال ۴۶ پیش از میلاد که سال کبیسه ۱۲۰ سالی تاریخ رصد است پس از کبیسه در مدت ۳۶ سال ۱۲ روز کبیسه کرده‌اند و سه روز اضافه در این ۳۶ سال برای این

* به قسمت تاریخ طوفان رجوع شود.

است که مبدأ تاریخ درست با میلاد مهر مطابق شود. در سال ۱۴۵۱ تاریخ رصد که سال تولد مهر است ۱۴ سال از کبیسه ۱۲۰۱ سالی گذشته بوده است و برای میزان کردن حساب با سال تولد سه روز کبیسه لازم داشته که آن سه روزرا در مدت ۳۶ سال جبران کردند. تاریخی که مبدأ آن میلاد مهر باشد کبیسه آن در سال سوم اجرا میشود.

سالهای رومی جدید شمسی قمری است ولهذا در سال ۶۴ پیش از میلاد سالهای قمری هم کبیسه شده و آنها را با سالهای ربعت ربط داده اند.

سال ۶۴ پیش از میلاد مطابق سال ۱۶۸۰ تاریخ رصد، سال هشتم دوره ۱۹ سالی قمری است و سه ماه کبیسه لازم دارد. بعلاوه سال قمری این سال سال بیست و یکم دوره سی سالی و سال کبیسه و سال ۳۵۵ روزی است ولهذا سال قمری ۶۴ پیش از میلاد سال ۴۵ روزی شده است و ۹۱ روز کبیسه دارد.

.....

اختلاف یک روز که در سراسر حسابها دیده میشود نتیجه اختلاف تاریخ طوفان و تاریخ بهیز کی است که مبدأ یکی دوم ژانویه و مبدأ دیگری نوروز است. برای تذکر مهمترین آنها را میدهیم.
پیروزی می نویسد:

«میلاد مسیح پنجشنبه شب بوده است. بیشتر مردم براین هستند که این پنجشنبه شب، ۲۵ است و چنین نیست بلکه ۲۶ است. اگر کسی خواسته باشد آزمایش کند به روشنی که سابق گفتیم عمل نماید. اول کانون اول یکشنبه بوده است.» *

روز سه شنبه ۲۲ ربیع الاول سال یازدهم هجری که مبدأ یزد گردی رحلت است به حساب بهیز کی ۱۱ حزیران و به حساب رومی مهری ۱۷ حزیران و به حساب میلادی ۶ حزیران میباشد. در زمان متول این روزرا ۱۷ حزیران گرفته اند که روز «مهرین» باشد. تفاوت تاریخ میلادی با تاریخ رومی جدید یک روز و تفاوت تاریخ میلادی با تاریخ بهیز کی پنج روز است. اثراین تفاوت در تحویل تاریخ ارمنی به تاریخ میلادی که از قرن دهم میلادی معمول شده دیده میشود.

کبیسه ها

چنانکه تذکر دادیم پیشینیان به تقویم کواكب و پیش گوئی بموجب احکام نجومی اهمیت بسیار میدادند. برای تقویم صحیح کواكب باستی واحد زمان و طول

* این روز بحساب تاریخ دقلیانوس است و مربوط به میلاد مهر که در بالا تذکر داده شده نیست.

مدت سال بادقت شایان تعیین شود ولهذا دوره های طولانی کبیسه بهترین وسیله ای برای این مقصود بود.

اگر سال رصد و مبدأ روز دوره های کبیسه بادقت تعیین شده باشد میتوان واحد زمان و طول سال را با تقریب نزدیک به واقع به دست آورد.

در کتب نجومی ایران و چند تقویم تورفانی که در دست است ذکر و آثار شش دوره کبیسه شمسی و دو دوره کبیسه قمری ملاحظه میشود.

در ذیل اطلاعاتی به اندازه گنجایش این جزو راجع به دوره های کبیسه داده میشود.

دوره کبیسه ۱۴۰۴ سالی

آثار این دوره کبیسه در تقویم های تورفانی دیده میشود و نوبه کبیسه ۱۷ سال است. در هر ۳۵۱ سال با یک کبیسه ۲۹ روزی و دو کبیسه ۲۸ روزی این سال ها را میتوان در حدود بهار ثابت نگاهداشت.

میلاد مهر (چنانکه در کتب تاریخ تصریح شده) در سال ۱۰ دوره دوم این کبیسه است که آن را کتب تاریخ « اشکانی و ملکی » نوشته اند.

مأخذ حساب تاریخ متولی آخر نوبه هشتم از دوره دوم این کبیسه است.

بطوری که از برخی نسخه های خطی کتب نجومی فهمیده میشود نام اصلی این دوره کبیسه « ملکان شاهی » است.

آخرین سال دوره دوم این کبیسه سال ۲۸۰۸ رصد مطابق ۴۷۶ هجری است. در این سال در حدود ۲۸ روز سراسال از جای اصلی خود که روز نوروز است حرکت کرده است و هنوز روز ۲۸ تمام نشده و لهذا « ۲۷ » روز کبیسه لازم دارد.

بموجب آنچه در زیج « المفرد » طبری راجع به رصد در این سال در آمل نوشته شده اعتدال پائیز در « اشتاد » روز مهر ماه بوده. این تصریح با در نظر گرفتن کبیسه ۲۸ روز که باستی در آخر این سال اجرا شود صحیح است.

نام تاریخ ملکی که پیش از اقدام سلطان جلال الدین سلجوق ذکر شده اسباب اشکال برای برخی در نسبت این تاریخ به جلال الدین سلجوقی فراهم کرده است. مبدأ این کبیسه در تقویمهای تورفانی سال خوک ۴۸۰ پیش از ملکی است.

سال گاو ۹۰ تاریخ رصد که تقویم آن داده شد سال ۱۵ از نوبه نهم است که در خود تقویم داده است.

دوره کبیسه ۱۴۰۸ سالی

در این دوره یازده نوبه کبیسه ۱۲۸ سالی است و در هر نوبه با یک ماه کبیسه ۳۱ روزی این سال ها را در اول بهار میتوان ثابت نگاهداشت. این دوره یکی از زمینه های حساب کبیسه خیامی است.

دوره کبیسه ۱۴۱۰ سالی

پس از ۱۴۱۰ سال خورشیدی از رصد فاصله ساعت تحويل نیمه شب واقع میشود و پس از دو دوره یعنی ۲۸۲۰ سال دوباره ساعت تحويل ظهر است. یعنی پس از گذشتن این مدت دوباره مبدأ حسابها به نیمروز بر میگردد.

میتوان این دوره را با شش نوبه کبیسه ۱۱۸ سال و ۲۹ روز و شش نوبه کبیسه ۱۱۷ سال و ۲۸ روز در حدود بهار ثابت نگاهداشت. طریقه اجرای کبیسه ها چنین است که در هر ۲۳۵ سال یک نوبه کبیسه ۲۸ روزی و یک نوبه کبیسه ۲۹ روزی اجرا نمایند. دوره ۲۸۲۰ سالی زمینه حساب کبیسه خیامی است. در برخی کتب نجومی خطی که همه از قرن هفتم هجری به بعد است این دوره را برای مغالطه ۲۲ سال داده اند.

دوره کبیسه ۱۴۲۸ سالی

آثار این کبیسه در کتب نجومی و تقویمهای تورقانی دیده میشود. نوبه این کبیسه ۱۱۹ سال است و در هر نوبه یک بار با یک ماه ۲۸ روزی و ۵ ماه ۲۹ روزی کبیسه میشده است. یعنی در هر دوره دو کبیسه ۲۸ روزی و ده کبیسه ۲۹ روزی بوده است. کبیسه ۲۸ روزی در اول هر نیم دوره است.

تاریخ مجوسی که ۲۵ سال با یزد گردی رحلت تفاوت دارد یعنی سال ۶۰۶ میلادی مبدأ آنست مأخذ حساب آن اول نوبه نهم از دوره دوم این کبیسه است. روز مبدأ این تاریخ مجوسی بر حسب تصریح بیرونی پنجشنبه است.

تاریخ معتقدی که مبدأ آن سال ۸۹۴ میلادی مطابق ۲۸۱ هجری است مأخذ آن نوبه یازدهم دوره دوم این کبیسه است.

انتهای دوره دوم این کبیسه آخر سال ۱۴۴۰ هجری داده است. در کتاب «متھی الادراك» موقع اجرای (آخرین نوبه دوره دوم) این کبیسه را روز شنبه ۱۲ ربیع الثانی سال ۶۲۵ هجری داده است.

از این حساب واضح است که مبدأ دوره این کبیسه سال خوک ۲۸۰ پیش از ملکی است و مبدأ روز صبح.

دوره کبیسه ۱۴۴۰ سالی

سالهای بهیز کی هر ۱۲۰ سال یک ماه کبیسه میشده تا اوقات نماز در فصول سال ثابت بماند. پیشینیان غالباً نماز را بموجب هر دو قسم سال یزدگردی و بهیز کی میگزارند. مبدأ بهیز کی چهارشنبه نوروز سال اول رصد بوده است.

از روی فاصله سراسال بهیز کی از نقطه اعتدال میتوان شماره نوبه کبیسه و شماره دوره را پیدا کرد. نام سال اول بعد از هر کبیسه ۱۲۱ سالی موش است. در ذیل کبیسه هائی را که تاریخ اجرای آن در کتب نجومی ثبت است یاد آور میشویم:

۱ - کبیسه هفتم از دوره دوم در سال ۲۲۸۰ بهیز کی در زمان پادشاهی انوشیروان اجرا شده. این سال سال ۶۵۵ میلادی است و سال بیست و پنجم پادشاهی انوشیروان میشود. در این سال سه دوره ۱۰۰۸ سالی بعلاوه ۱۰۰۸ سال از تاریخ یزدگردی باستانی گذشته است. در نسخه قانون مسعودی بجای دوره سوم هزاره سوم و عدد «۱۰۰۸» را نیز «۱۸۵۱» نوشته که مقلوب عدد اصلی است.

۲ - کبیسه هشتم از دوره دوم در زمان یزدگرد شهریار اجرا شده است. این سال سال ۲۴۰۰ بهیز کی مطابق ۶۷۶ میلادی است. در این سال اول فروردین یزدگردی در پنجم حزیران میباشد چنانکه در «خطط مقربی» از علی بن یحیی منجم نقل کرده است.

۳ - کبیسه دهم از دوره دوم در سال ۲۶۴۰ موقع اجرایش میشود. در تاریخ «هلال صابی» اول محرم سال ۳۹۰ هجری مطابق ۲۷ آذر است. در این سال ۸۳ سال از کبیسه دهم از دوره دوم گذشته است.

۴ - کبیسه یازدهم از دوره دوم در سال ۲۷۶۰ بهیز کی مطابق سال ۱۰۳۶ میلادی است.

درموقع اجرای این کبیسه فاصله میان سرسال یزدگردی باستانی و اول فروردین بهیز کی سی روز تمام است . یعنی اول اردیبهشت یزدگردی مطابق اول فروردین بهیز کی است .

سالهای پارسیان در هند که یک ماه با سالهای زردوشیان ایران اختلاف دارد یادگار این کبیسه است . از اختلاف این یک ماه معلوم میشود که نمازهای زردوشیان ایران بمحض یزدگردی باستانی بوده و نمازهای زردوشیان هند بمحض سالهای بهیز کی که بعد از اجرای کبیسه فوق دیگر کبیسه نشده است .

در مبدأ تاریخ جلالی معمولی بمحض آنچه در شرح تذکرہ بیرجندی و خفری نوشته شده است سرسال بهیز کی دوازده روز با نقطه اعتدال فاصله داشته است .

در سالی که نوروزنامه خیام نوشته میشده سرسال شانزده روز از جای خود حرکت کرده بوده است . از این قرار تألیف نوروزنامه در حدود سال ۹۰ هجری میشود . در نوروزنامه این کبیسه را به زمان خلف بن احمد نسبت میدهد ولی در قانون مسعودی نوشته این کبیسه در فارس صورت گرفته است . مدارک دیگر صورت گرفتن این کبیسه را در فارس و نه در سیستان تأیید میکند .

کبیسه ای که در زمان خلف بن احمد امیر سیستان اجرا شده آخرین کبیسه ۱۱۶ سالی از دوره چهارم ۱۵۰۸ سالی در سال ۳۷۶ یزدگردی میباشد . شرح دوره این کبیسه بعد داده خواهد شد .

۵ - کبیسه چهارم از دوره دوم سال ۱۹۲۰ رصد موقع اجرایش میشود . روز بعثت مانی روز یکشنبه اول حمل و اول نیسان بهیز کی سال ۴۰۰ رصد است و بواسطه تصادف روز اول نیسان بهیز کی در سال ۸۴ نوبه کبیسه بانوروز واضح است که نوبه چهارم کبیسه ۱۲۰ سالی از دوره دوم در موقع خود اجرا شده . در این حساب شش روز کبیسه سال ميلاد مهر محسوب شده است .

دوره کبیسه ۱۵۰۸ سالی

در مدت ۱۵۰۸ سال یزدگردی روز شمار اول فروردین دوباره به نقطه اعتدال بر میگردد . این سالها را با دو قسم کبیسه میتوان در حدود بهار ثابت نگاهداشت .

۱ - دوازده کبیسه ۳ روزی و یک کبیسه ۵ روزی .

۲ - دوازده کبیسه ۲۸ روزی و یک کبیسه ۲۹ روزی .

درین صورت معلوم است که دوره مکبوس « ۱۰۸ » سال خورشیدی خواهد شد نوبه دوره این کبیسه ۱۶ سال است و در هر دوره ای سیزده بار کبیسه میشود . کبیسه هشتم از دوره چهارم در سال ۴۲۸ میلادی در زمان یزدگردین شاپور اجرا شده است . برخی این نوبه کبیسه را با نوبه کبیسه هشتم ۲۰ سالی که در سال ۶۷۶ میلادی در زمان یزدگردین شهریار اجرا شده اشتباه کرده اند . *

در سال بیست و پنجم پادشاهی انشیروان ۱۰۸ سال از دوره چهارم کبیسه شده گذشته بوده است . در قانون مسعودی ارقام مقلوب شده و « ۸۵۱ » نوشته است . آخر سال ۲۷۳۲ رصد مطابق ۳۷۶ یزدگردی آخرین سال دوره چهارم کبیسه شده میباشد . مبدأ کبیسه سال موش است و سال آخری دوره خرگوش .

بیرجندی در شرح زیج الغ یک و نیز سایر کتب نجومی سال ۳۷۵ را سال کبیسه داده اند که یک سال پیش از موعده است . اختلاف یک سال قابل ملاحظه است ولی تحقیق در مرحله ای نیست که پیش ازین تذکر داده شود .

همچنین معلوم میشود که تا اواخر قرن چهارم هجری نوبه های ۱۶ سالی این کبیسه مرتبأ اجرا میشده . این کبیسه همان کبیسه ای است که در زمان خلف بن احمد امیر سیستان اجرا شده است .

دوره کبیسه ۱۹ سالی قمری

اگر در مدت ۱۹ سال ۳۶۵,۲۵ روزی هفت ماه قمری کبیسه کنیم همیشه رمضان در حدود بهار میماند .

در آخر سال ۲۳۴۶ رصد که سال پیش از هجرت است نوبه کبیسه ۱۹ سالی قمری به شعبان میافتد و بیرونی هم در آثار الباقيه نام ماه شعبان را برای کبیسه در این سال تصریح کرده است . در سال نهم هجرت موسم حج به ماه ذیقده افتاد .

همچنین بیرونی ریبع را در فصل پائیز و جمادی را در فصل زمستان داده است . مبدأ حساب این کبیسه سال اول رصد است و آثار آن در تقویمهای تورفانی دیده میشود . سالهای کبیسه از قرار ذیل است :

۳ ۶ ۸ ۱۱ ۱۴ ۱۷ ۱۹

---

* جلوس اردشیر در سال ۲۶۶ میلادیست و بر سالهای پادشاهی شاپور ذوالاكتاف اقلاء سال اضافه شده است .

دوره کبیسه ۳۰ سالی قمری

در هر ۳۰ سال قمری ۱۱ روز باید کبیسه کنیم. سالهای کبیسه از قرار ذیل است:

۳۰ ۲۷ ۲۴ ۲۱ ۱۹ ۱۶ ۱۳ ۱۱ ۸ ۰ ۲

ترتیب بالا ترتیب قدیمی است که در زیج حبس مروزی آمده است و با حساب مطابقت دارد و در تقویمهای تورفانی این ترتیب بکار رفته است.
ترتیب معمولی که در تقویم‌ها با آن حساب می‌شود از قرار ذیل است:

۲۹ ۲۶ ۲۴ ۲۱ ۱۸ ۱۶ ۱۳ ۱۰ ۷ ۵ ۲

این ترتیب درست نیست و علت پیدا شدن آن اینست که در آخر سال قبل از هجرت بجای سال نوزدهم دوره سال هیجدهم را کبیسه کرده اند و پنجشنبه را بجای چهارشنبه مبدأ حساب گرفته اند لهذا یک سال اختلاف در ترتیب پیدا شده که باعث اشکال شده است.
سال اول هجرت نمی‌تواند مبدأ دوره سی سالی قمری منظم واقع شود.

روز اول تاریخ ملکی رازیع‌ها روز جمعه دهم رمضان داده اند چون این تصریح در کتب فنی است قابل توجه می‌باشد. روز جمعه دهم رمضان نمی‌تواند اول ملکی باشد مگر این که اول محرم هجرت تا قرن پنجم هجری به حساب کبیسه قدیم چهارشنبه محسوب شود.

دوره دوازده سالی شمسی

پس از شرح دوره‌های کبیسه شمسی و قمری مناسب است تذکری راجع به دوره دوازده سالی شمسی که از نظر محدود کردن سال‌های تاریخ اهمیت دارد بدھیم.
سال اول این دوره موش است و سال آخر آن خوک و بوسیله این نامها حدود اول و آخر سال شمسی و خصوصاً سالهای مالیاتی معلوم می‌گردد:

سال اول هزاره اول و سال اول یزدگردی باستانی و سال اول رصد هرسه موش است.

از حساب هزاره‌ها که اساس روز شمار همه حسابهای دیگر است معلوم می‌شود که مبدأ دوره دوازده سالی در حدود هفتاد روز پیش از نوروز می‌باشد.

بطوری که نوشه اند و از تواریخ چین معلوم می‌شود این دوره دوازده سالی چند قرن پیش از میلاد از ایران به چین رفته است.

در سال موش رصد اول فروردین یزد گردی باستانی ۶۹ روز پیش از تحویل بوده و لهذا مبدأ این دوره ۶۹ روز پیش از روز تحویل است. چنانکه در زیجها آمده در اواسط قرن پانزدهم میلادی مبدأ دوره در حدود اواسط دلو قرار داشته است. با در نظر گرفتن سالهای ربعتی و منحرف شدن سر سال از نقطه اصلی، مبدأ دوره در قرن پانزدهم اواسط دلو میشود.

دوره کبیسه ۱۴۶۱ سالی

پس از شرح دوره های کبیسه و فوائد آنها در تعیین طول سال و ثابت نگاهداشتن اوقات عبادت و زراعت در فصول میگوئیم که تا کنون برای ما روشن نیست که از کبیسه ۱۴۶۱ سالی چه استفاده‌ای میتوان کرد.

با این کبیسه نه اوقات عبادت و نه موسم زراعت و نه موقع پرداخت مالیات معین و منظم میشود.

همچنین نمیدانیم اگر مردمی ۱۴۶۱ سال صبر کنند تا سر سال در فصول چهار گانه سیر کند و بعد هم به نقطه اصلی مبدأ بر نگردد و بعداز این مدت طولانی ۱۴۶۱ سال یک سال از حساب بیاندازند و بجای ۱۴۶۱ بنویسند ۱۴۶۰ چه استفاده نجومی یا غیرآن از چنین کاری خواهد برد.

تا آنجائی که تحقیق کرده ایم این کبیسه طولانی غیر عملی برای مغالطه و تشویش حساب ها و دوره های کبیسه و طول سال در کتب نجوم و تاریخ ظاهراً در هوایی قرن دهم میلادی گنجانیده شده است.

تاریخ ملکی یا ملکان شاهی

انتهای دوره دوم همه کبیسه های خورشیدی در عصر خیام یا کمی قبل و بعداز عصر اوست ولهذا لازم است که شرح مختصری که نتیجه تحقیقات شخصی و متکی بر روایاتی است که در دست میباشد بدھیم.

از روایات مختلف و متناقضی که راجع به وضع تاریخ ملکی و طول سال شمسی و ترتیب دسته های کبیسه در کتب نجومی نوشته شده میتوان زمینه کافی برای تحقیق و رسیدگی و نظم و ترتیب کبیسه هائی که در نتیجه رصد غلط سراغه و الغ بیک بهم خورده به دست آورد.

فایده تاریخ ملکی این بوده که با یک حساب ساده و منظم چنانکه شرح داده خواهد شد روز تحویل و نوروز را پیدا کنند ولی وقتی که طول سال غلط باشد این تاریخ بی معنی خواهد بود و باید تحویل و نوروز را باز با حساب مفصل و یارصد به دست آورد.

قبل از هر چیز باید در نظر گرفته شود که تا سلطان جلال الدین امری برای رصد جدید صادر کرد حساب کبیسه ها و ترتیب اجرای آنها درجیب منجمین حاضر نبوده که فوراً آن را بیرون بیاورند و از همان سال شروع کنند و مبدأ قرار دهند.

مبدأ تاریخی که باید مأخذ حساب روشن تازه‌ای برای کبیسه باشد باید روز مناسب دقیق صد کرده و حساب شده باشد.

رصد و تعیین مدت دقیق طول سال شمسی و تنظیم سالهای کبیسه و انتخاب روز و سال مناسب برای مبدأ چندین سال آزمایش رصد های قدیمتر را لازم دارد و به آن آسانی که تصور شده است امکان پذیر نیست. اگر طول سال اند کی کم و زیاد گرفته شود حساب و ترتیب کبیسه ها را بهم میزنند چنانکه بهم زده است.

در نوروز نامه منسوب به خیام این طور نوشته شده است :

« بفرمود . . . حکمای عصر از خراسان بیاورند و هر آلتی که رصد را بکار آید بساختند از دیوار و ذات الحلق و مانند این و نوروز را به فروردین بردن و لیکن پادشاه را زمانه زمان نداد و کبیسه تمام ناکرده بماند . »

قبل اعتراف منجمین را راجع به رصد مراغه تذکر داده ایم و نیز در زیج علیشاه بخارائی شرح تغییراتی را که در سال مبدأ تاریخ ملکی از راه حسد داده اند و او از نظر خود بیان نموده است قابل توجه میباشد.

منجم نامبرده راجع به دست بردن در تاریخ سلطانی این طور نوشته است :

« در زیج عبدالرحمن رحمة الله عليه که او ساط او بر تاریخ عرب نهاده است یکی زیج معتبر سنجیری و دوم وجیز معتبر بدین معنی ناطق اند . »

اما کسانی که با او تعصب کردند و حسد بردن تغییر زیج او نتوانستند کرد تغییر تاریخ کردند بخود اضافت کردند و به نقصان دو سال در زیج خود بنهادند چون در آن روز گار معروف نشده بود بعضی کسان چنان قبول کردند . »

نقل از زیج علیشاه بخارائی

خلاصه، از مقایسه و بررسی روایات مختلفی که در دست است چنین نتیجه می‌شود:

در سال ۴۷۰ هجری یعنی یک سال پیش از این که سلطان جلال الدین امری بددهد ملاحظه می‌شود که منجمین راجع به تاریخی بنام ملکی حساب و رصد می‌کنند.

در اول سال ۴۲۸۰ رصد مطابق ۴۷۱ هجری به کوشش خواجه نظام الملک امیر سلطان برای رصد صادر می‌شود و از آن سال به بعد مبلغ گزاری صرف بنای رصدخانه می‌گردد.

در سال ۴۲۸۰ رصد مطابق ۴۷۶ هجری آخرین کبیسه دوره دوم ۴۰۸ اسالی برای آزمایش طول سال اجرا شده است و اعتدال خریفی به حساب ملکی قدیمی که چند ماه به کبیسه ۲۸ روزی مانده بود در اشتاد روز مهرماه واقع می‌شده است.

سال ۴۲۸۱ رصد که انتهای دوره دوم ۴۰۸ اسالی است مجدداً طول سال آزمایش شده. این سال مطابق ۴۸۵ هجری است.

برخی گمان کرده اند این سال مبدأ ملکی است و یا این که سال ۴۸۵ هجری که در نسخه‌های خطی وجود دارد غلط کاتب است.

در این سال تحویل با اختلاف غیر محسوسی یکشنبه ۲۲ فروردین یزد گردی است. پیدا شدن روز یکشنبه و همچنین روز ۲۲ فروردین برای مبدأ این تاریخ که در برخی نسخه‌های خطی مشاهده می‌شود نتیجه همین کبیسه آزمایشی است.

همچنین سال بعد از این کبیسه سال ۴۷۱ هجری خورشیدی است و از اینجاست که ملاحظه می‌شود سال ۴۷۱ هجری قمری را به جای خورشیدی مبدأ قلمداد کرده اند.

در سال خوک ۴۲۸۰ رصد که انتهای دوره دوم ۴۱۰ اسالی است تحویل سال به افق نیمروز ظهر جمعه بیست و سوم فروردین یزد گردی است. این جمعه جمعه‌ای می‌باشد که با جمعه اول بهار ۴۷۱ هجری اشتباه شده است.

همچنین قابل ملاحظه است که در کتب نجومی به جای دوره ۴۲۸۰ سالی که اساس حساب تاریخ ملکی می‌باشد دوره ۴۲۰ سالی نوشته شده.

.....

یک دوره ۴۲۰ سالی از بیست و یک نوبه ۱۲۸ سالی و یک نوبه ۱۳۲ سالی ساخته شده است.

هر نوبه ۱۲۸ سالی یک دسته ۲۹ سالی و سه دسته ۳۳ سالی دارد و کبیسه
— سی و نهای هر دسته می‌باشد.

نوبه ۱۳۶ سالی که نوبه آخری دوره ۲۸۲۰ سالی میباشد یک دسته ۲۹ سالی و دو دسته ۳۳ سالی و یک دسته ۳۷ سالی دارد. از این قرار دسته ۳۷ سالی که ذکرش در کتب نجومی آمده فقط در آخر هر دوره ۲۸۲۰ سالی میاید.

نوبه ۱۲۸ سالی از سالهای کبیسه ملکی که در زیجها داده شده معلوم است. ولی بواسطه تناقض روایات و این که بجای ۲۸۲۰ در کتب نجومی ۲۰ نوشته شده بود جای دسته ۳۷ سالی در دوره معلوم نبود.

اسم حقیقی این تاریخ چنانکه در برخی نسخه‌های خطی دیده میشود «ملکان شاهی» است. ظاهراً نام قدیمی این تاریخ باعث این شده که بعدها سلطان جلال الدین را به نام ملکشاه بخوانند و نمیتوان این تشابه را کاملاً تصادف خواند.

ترکیب نامی مثل «ملکشاه» از دو کلمه ملک و شاه که هردو به یک معنی است مطابق سلیقه زبان فارسی نیست و سابقه‌ای برای این نام تاکنون بنظرم نرسیده است .....

برای پیدا کردن روز نوروز در ایام هفته و همچنین سال کبیسه و نام سال در دوره دوازده سالی باید حساب از تاریخ رصد نیمروز شروع شود.

تاریخ رصد نیمروز :

۲۸۰۳ سال پیش از تاریخ ملکی معمولی

و ۲۳۴۶ سال پیش از تاریخ هجری خورشیدی

و ۱۷۲۵ سال پیش از تاریخ میلادی

و ۱۴۱۴ سال پیش از تاریخ رومی معمولی.

در صورتی که یکی از تاریخهای مذکور را بدانیم با اضافه کردن سالهای میان دو تاریخ برآن، سال رصد را پیدا میکنیم. مثلاً: امسال که سال ۱۳۳۱ هجری خورشیدی و ۱۹۰۲ میلادی است سال ۳۶۷۷ رصد است.

دستور پیدا کردن نام سال در دوره دوازده سالی.

سالهای تاریخ رصد را که شامل خود سال مطلوب باشد بر ۱۲ تقسیم میکنیم. اگر باقیمانده یک باشد سال موش واگر صفر باشد سال دوازدهم دوره دوازده سالی و سال خوک است.

موش گاو بلند خر گوش نهنج هار اسب گوسفند بورینه مرغ سی خوک
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ صفر

مثال: امسال سال ۳۶۷۷ رصد است. اگر این سالها را بر ۱۲ تقسیم کنیم ۰ باقی میماند و پنج علامت سال نهنج است.

دستور پیدا کردن سال کبیسه

سالهای تاریخ رصد را که شامل خود سال مطلوب باشد اول بر ۲۸۲۰ تقسیم نیکنیم و بعد باقی مانده این تقسیم را بر ۱۲۸۰ تقسیم نماییم. اگر باقی مانده دوم عددی باشد که در جدول خیامی ذیل نوشته شده آن سال سال کبیسه یعنی ۳۶۶ روزی است. و اگر عدد باقی مانده در جدول نباشد سال ۳۶۵ روزی معمولی است.

مثال: امسال سال ۳۶۷۷ رصد است. اگر این سالها را بر ۲۸۲۰ تقسیم کنیم و باقی مانده را بر ۱۲۸۰ قسمت نماییم ۸۹ باقی میماند. چون ۸۹ در جدول خیامی نیست سال ۳۶۵ روزی است.

جدول خیامی

پنج سالی	چهار سالی						
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	
۵	۹	۱۳	۱۷	۲۱	۲۵	۲۹	
۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۳۴	۳۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸	۶۲
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳
۶۷	۷۱	۷۵	۷۹	۸۳	۸۷	۹۱	۹۵
۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	صفر
۱۰۰	۱۰۴	۱۰۸	۱۱۲	۱۱۶	۱۲۰	۱۲۴	

لاحظه - در جدول فوق شماره سالهای کبیسه با عدد ریزتر در زاویه بالای هر خانه داده شده است مثلا اگر باقی دوم ۷۵ باشد شماره کبیسه‌ها تا قبل از این سال ۱۲ میباشد.

دستور پیدا کردن روز اول سال در هفته

- ۱ - خارج قسمت تقسیم بر ۳۸۳۰ بعلاوه یک ضرب در ۳.
- ۲ - خارج قسمت تقسیم بر ۱۲۸ ضرب در ۵.
- ۳ - باقیمانده تقسیم بر ۱۲۸.

۴ - شماره کیسه ها تا قبل از عدد باقی مانده بر ۷ که شماره روزهای هفته است

چهار قلم فوق را جمع میکنیم و حاصل جمع را بر ۷ تقسیم نماییم .

اگر باقی مانده یک باشد نوروز یکشنبه و . . . و اگر شش باشد نوروز جمعه و اگر صفر باشد نوروز شنبه است .

یکشنبه	دوشنبه	سه شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	آدینه	شنبه
۱	۲	۳	۴	۵	۶	صفر

مثلاً : در سال ۳۶۷۷ رصد حاصل جمع چهار قلم ۱۴۶ میشود و پس از تقسیم این عدد بر هفت ، شش باقی میماند که علامت جمعه است .

از این قرار در سال ۳۶۷۷ رصد مطابق ۱۳۳۱ هجری خورشیدی و ۱۹۰۲ میلادی ، نوروز و اول سال روز جمعه و سال ۳۶۵ روزی و سال نهنگ است .

دستور فوق از سال موش رصد تا هفت سیصد و پنج هزار سال بعد از رصد درست و دقیق است و این در صورتیست که اوضاع نجومی جهان تغییری نکند .

مطلوب مهم دیگری راجع به کیسه ملکان شاهی جمع آوری شده که باید بعد از مرتب و چاپ شود .

برای آزمایش تقویم ملکی سالهای ۶۸۱ و ۹۴۹ و ۹۰ و ۱۰۱ و ۱۰۱۶ را با دستور فوق استخراج و با تقویمهای تورفانی مقایسه نمایید . روز نوروز در تقویم های تورفانی داده شده است .

پنجم چهارم

تذکرائی راجع به وضع چند تاریخ مجدید

در کتابهای که راجع به تقویم و تاریخ گذاری نوشته شده برای این که توجه را از حساب و دقت منصرف سازند همیشه شکایت بسیار از مشوش بودن تاریخ‌های قدیمتر و بی‌اطلاعی منجمین و محو آثار شده است.

حال باید به بینیم کسانی که این همه از گذشته شکایت دارند خودشان در وضع تاریخها و رصد چه پیشرفت‌هایی کرده‌اند.

از قرن سوم هجری به بعد می‌بینیم که فلسفه و نجوم و تاریخ و روایات بانظریات جدیدی تدوین می‌شود و جدال‌هایی در هر رشته برپا است که دامنه آن به قرن‌های بعد کشیده شده.

رساله سوآلات بیرونی از ابن‌سینا و نکاتی که مورد اعتراض امام فخر رازی است و همچنین اعتراض منجمین قرن هفتم و هشتم راجع به طول سال یادگاری از این جدال علمی و فلسفی می‌باشد.

خلاصه این جدالها تا آنجائی که مربوط به بحث ما است این است که با «فرض افلالک» که نظریه تازه‌ای بوده نمی‌شود رصد کرد.

شانزده اشکال در کتب نجومی به فرض افلالک وارد کرده‌اند و حقیقت این است که در آن قرون رصد دقیقی انجام نگرفته و به همین علت همیشه عذر آورده‌اند و افسوس خورده‌اند که چون فلان خدیفه یا پادشاه مرد رصد به انجام نرسید.

در باب رصد بطلمیوس و نسبت کتاب ماجستی به او و سال رصد او اختلاف بسیار است. این اختلاف در حدود سه قرن می‌شود.

ابوعبیده می‌گوید: «در سفری که با ابن‌سینا به همدان میرفتیم صحبت از نقص تقویم‌ها و اختلاف ارصاد پیش آمد. ابن‌سینا تعهد کرد کواكب را رصد کند و تهیه مقدمات این کار را بمن و اگذار کرد و خود به قسمت‌های نظری پرداخت و برای رصد آلاتی اختراع کرد و رساله مخصوصی نوشت ولی بواسطه کثرت موائع و سفرهای پی در پی این کار انجام نیافت.

درین میان معدل المسیر و عرض التوا از ابن‌سینا پرسیدم گفت بعد از تعب بسیاری

این را یافته ام و کسی را تعلیم نمیدهم ! ؟ . تو خود سعی کن شاید ظاهر شود و وی اثبات صدو بیست کره (فلک) نمود ولی بعد از تأمل در وجوه او عدم تناهی ظاهر شود ». از این بیان معلوم میشود که ابو عبیده هم با آن همه نزدیکی به ابن سینا بعد از تأمل در فرض افلاک در یافته است که انتهاهی برای شماره آنها نیست یعنی رصد محال است . در باره زیج مأمونی و حساب کبیسه در زمان متول و ... و حتی رصد دو سه ساله الغ بک همین عذر های مردن و بر هم خوردن دستگاه رصد دیده میشود .

رصد دقیق رصدخانه ثابت و مناسب و سالهای بسیاری لازم دارد و آنهم در صورتی است که نظریات اساسی درست باشد .

در ذیل اطلاعاتی راجع به مهمترین تاریخ هائی که از قرن نهم میلادی به بالا وضع شده و همچنین تاریخ مصری و تاریخ بنای شهر روم و تاریخ ابراهیمی و تاریخ عالم میدهیم .

تاریخ متولی و معتقد

نقل از آثار الباقيه :

« متول در شکارگاه به کشتزاری رسید که هنگام درو آن نشده بود . گفت از من اجازه گرفته اند که خراج را جمع آوری کنند و من اکنون کشتزار را سبز میبینم . به او گفتند این کار به مردم زیان رسانیده و از وطن خود کوچ مینمایند .

متول مؤبد را خواست و مؤبد چگونگی سال و کبیسه و تأخیر نوروز را بیان نمود . متول صولی را امر داد تا با مؤبد در این کار همراهی کند و این طور قرار شد که نوروز در هفدهم حزیران باشد و این نتیجه را در محرم ۲۴ هجری به همه جا نوشتند .

متول کشته شد و کاری که او در نظر گرفته بود بپایان نرسید . [مدتی بعد از متول و کشته شدن چند خلیفه] معتقد خلیفه شد و کار کبیسه و انجام آن در نظر او از همه چیز مهمتر بود ولی راه دیگر پیش گرفت و آن اینست که متول سالهای میان زمان خود و جلوس یزد گردا را پایه حساب قرار داد ولی معتقد سالهای میان زمان خود و مرگ یزد گرد را .

یا خود معتقد و یا کسانی که در این کار دست داشتند گمان کرده اند که کبیسه از آن وقت اهمال شده و مدتیش ۲۴۳ سال است و ۶۰ روز و کسری کبیسه میخواهد . پس روز چهارشنبه یازدهم حزیران اول خرداد ، اولین روز تاریخ معتقد شد .

اگرچه در این کار دقت شد ولی نوروز به آنجائی که در هنگام دولت فارسیان بود

برنگشت زیرا فارسیان کبیسه را تقریباً ۷۰ سال پیش از مرگ یزد گرد اهمال کرده بودند زیرا در زمان یزد گردین شاپور دوماه کبیسه کرده اند. یک ماه برای آنچه لازم بود و پنجه را در آخر آبان گذاشتند و یک ماه هم پیشکی تا این که مدتی آسوده باشند.

اگر از مدت میان یزد گردین شاپور و یزد گرد شهریار ۱۲۰ سال کم کنیم تقریباً نه تحقیقاً هفتاد سال باقی است زیرا تواریخ فارسیان بسیار مغوش است.

میزان کبیسه این هفتاد سال هفده روز است و باستثنی از روی تحلیل و قیاس ۷۷ روز نه ۶۰ روز تأخیر کند تا این که نوروز در ۲۸ حزیران واقع شود.

ولی کسی که این کار به دست او بود گمان کرد فارسیان مثل رومیان کبیسه میکنند و روزها را از زوال پادشاهی فارسیان گرفت و امر برخلاف این است.

ماههای معتقدی همان ماههای فارسی با نامها و ترتیب آنها است ولی روزهای فارسیان در آن بکار نمیروند و برای آن که در هر چهار سالی یک روز بخمسه اضافه میشود به علی که در ماههای مصری گفته ام که نامهای ایام ترک شد و سال کبیسه در آن مطابق سال روی است.

در تاریخ معتقد مانند تاریخ اسکندر عمل میکنیم. از فروردین ماه آغاز مینماییم تا به آذر ماه برسیم اگر سال کبیسه نباشد پنج روز اضافه میکنیم. در این تاریخ نوروز با یازدهم حزیران موافق است.

درجائی دیگر در آثار الباقیه آمده است:

«طریقه شناسائی کبیسه در سالهای معتقد بدین طریق است که سالهارا چهار چهار طرح کنیم اگر چیزی باقی نماند کبیسه است و اگر باقی ماند کبیسه نیست».

.....

«علی بن یحیی منجم گوید در زمان ایرانیان نوروز پیش از یک ماه عقب نمیماند و همیشه از پنجم حزیران تا پنجم ایار عقب میرفت لهذا خلیفه امرداد استفتح خراج را در پنجم حزیران قرار دهند.» مقریزی.

در کتب نجومی دیگر راجع به سال مبدأ تاریخ معتقدی و روز مبدأ و ماه قمری مبدأ اختلاف بسیار است.

این بود خلاصه آنچه در کتب تاریخ و نجوم راجع به وضع این دو تاریخ نوشته اند.

.....

جای حیرت است که با آن همه علوم یونان و عرب در بغداد پس از تقریباً نیم قرن

کوشش دو تاریخ با نامهای ماههای فارسی وضع کنند و این قدر اختلاف و اشتباه اساسی در آنها روایت شود و بعد هم بکلی متrolک گردد.

زندیقان یعنی مانویان متظاهر به اسلام در دستگاه عباسیان نفوذ بسیار داشتند.

مجسمه سواره نیزه به دست مهر تا قرن چهارم هجری از مسافت زیادی بالای قصر خلفاً دیده میشد. در تاریخ بغداد کراماتی هم برای آن بت ذکر شده.

منصور خلیفه دوم عباسی نام کودکیش نقل اص بود. نقل اص پیشوای یکی از فرق مانویه بوده و معنی آن منصور میباشد که بعد ها اسم همین خلیفه شده یعنی نام کودکی خود را به عربی ترجمه کرده و خود را منصور خوانده است. این که نوشته اند بعد از فتحی این نام را به او داده اند برای پوشیدن این سر است.

وفات مهر دوشنبه شب، چهارم شهریورماه مطابق شانزدهم حزیران مهری است. روز سهشنبه ۱۷ حزیران روز اول تاریخ «نیبران» است که وفات مانی هم با این تاریخ داده شده. این حساب با حساب میلادی دو روز تفاوت دارد.

این روز روز متبرکی است و آن را روز «میرین» نامیده اند که روز کمال و پری مهر باشد.

روایتی که از علی بن یحییٰ منجم نقل شده افتادگی دارد و باید بعلاوه این که روز اول فروردین را در پنجم حزیران ذکر کرده شرحی هم راجع به روز ۱۷ حزیران داده باشد.

مبدأ تاریخ متوكلی روز یکشنبه هفدهم حزیران و اول ذیحجه ۲۳۵ قمری ۹۱ روز بعد از بهار است ولی این هفدهم به حساب میلاد مهر است. این سال مطابق سال ۲۵۷۵ رصد و ۸۵۰ میلادی میباشد.

این سال سال بعد از کبیسه دهم دویجه دوم ۱۴۰۴ سالی و سال نهم دوره ۱۹ سالی قمری و سال بعد از کبیسه ۱۳ سالی دوره ۳۰ سالی قمری است. کبیسه های لازمه در سال پیش از مبدأ اجرا شده و لهذا این تاریخ به صورتی که ذکر شد از هر حیث تاریخی دقیق و منظم است و درست ۱۰۵۷ سال ربوعی بعد از روز دوشنبه چهارم شهریور میباشد که شب هنگام مهر وفات کرده است و لهذا روز سه شنبه مبدأ تاریخ وفات مهر و نوروز تابستانی و اول سال نیبران شده است.

در این که تاریخ معتقد‌الدی هم مثل تاریخ متوكلی تاریخ وفات یزد گرد است شک نیست ولی تاریخ وفات مهر یزد گرد است نه یزد گر بن شهریار ساسانی. این که

نوشته اند مجوس با سال وفات یزد گرد تاریخ میگذاشتند مقصود مهر یزد گرد است و مجوس هم زرداشتیان نیستند بلکه فرق مهری و نقلاصی و ... مانویان میباشند. مبدأ تاریخ معتقد‌مدی سال ۲۸۱ هجری مطابق ۸۹۴ میلادی است و مأخذ آن سال اول نوبه کبیسه یازدهم ۱۱۹ سالی از دوره دوم ۱۴۲۸ سالی رصد و درست ۱۱۰ بعداز «نیبران» یا وفات مهر است.

در سال ۱۵۱ مار رصد که مبدأ تاریخ وفات مهر یزد گرد است یک دوره ۱۴۴ سالی تمام شده و از نوبه اول کبیسه ۱۲۰ سالی به حساب بھیز کی فارسیان ۷۷ سال گذشته که سال‌ها کبیسه نشده است، لهذا دوشنبه شب، چهارم شهریور که وفات مهر یزد گرد میباشد مطابق ۲۸ حزیران است. بیرونی ۲۸ حزیران را مخصوصاً تصریح کرده است و قابل توجه میباشد.

اختلافی که در مبدأ تاریخ معتقد‌مدی است از روی موقع سال کبیسه ربعی و همچنین سالهای خراجی که عین همین تاریخ معتقد‌مدی است تصحیح میشود. اختلاف در ماه ربیع‌الاول و ربیع‌الآخر و شماره روزها که تا روز ۹ بهار کمبود دارد از اینجا پیدا شده که بعد‌ها میخواسته اند این تاریخ را با یازدهم حزیران که آنهم به حساب قدیم روز وفات مهر یزد گرد است میزان کنند. از همه اختلافات عجیب‌تر اختلاف در سال کبیسه است که به حساب میلادی سال دوم میشود.

چون تاریخ معتقد‌مدی و همچنین تاریخ متوكی هردو بعداز سال کبیسه شروع میشود ترتیب کبیسه اش مستقل است. اگر چیزی باقی نماند سال کبیسه ربعی است. این اختلافات و تغییراتی که در این دو تاریخ داده اند و همچنین رنگ مانوی آن دو باعث متروک شدن هردو گردیده است. این نوروز تابستانی نوروز فرق مانوی بوده و از حدود بغداد که مرکز دینی مانویان محسوب میشده تجاوز نکرده است.

نیز قابل ملاحظه است که در نوروز نامه منسوب به خیام ذکر تاریخ متوكی و کبیسه خلف بن احمد امیر سیستان آمده است ولی در آنجا نامی از تاریخ معتقد‌مدی نیست.

تاریخ هجری و عمر

مردم شبه جزیره عربستان پیش از ظهور اسلام تاریخ شمسی و قمری نظیر آنچه در نزد مجوس معمول بوده داشته اند. متصدی و گاهبد تقویم و حساب وقترا «قلمس» یا «ملمس» مینامیدند.

بیرونی در تفهیم « قلمس » را « دریامغ » معنی کرده است . با درنظر گرفتن « قلزم » و « زمزم » و « مل » دلالت دو لفظ نامبرده برعکس و منصب گاهبدی قابل دقت است .

در آخر سال ۲۳۴۶ رصد که سال پیش از هجرت است نوبه کبیسه ۱۹ سالی قمری شعبان است . بیرونی نام این ماه را تصویری کرده ولهذا رمضان درسال اول هجرت درموضع فصلی خود واقع است .

ماه اول تاریخ قمری رمضان است و روایات بسیاری این را تأیید میکند . درسال نهم هجرت حج درماه ذی قعده بوده . همچنین بیرونی ریبع را فصل پائیز و جمادی را درفصل زمستان داده است .

این روایات و روایات دیگر چگونگی ونظم تقویمی را که در شبہ جزیره عربستان معمول بوده روشن میکند ولهذا نمیتوان مردم آن سرزمین را تا این اندازه که مورخین باطنی مفرض دوره عباسی نوشته اند جا هل در تاریخ و تاریخ گذاری وقت شناسی دانست . خلاصه ، با کبیسه ۹ سال هفت ماه همیشه رمضان در حدود اوائل بهار و ریبع در حدود اوائل پائیز و جمادی در حدود اوائل زمستان می افتد .

راجع به وضع تاریخ هجری اختلاف است . به روایتی وضع تاریخ هجری به امر و در زمان حضرت رسول (ص) شده است و به روایتی ضعیف تر تاریخ هجری را عمر وضع کرده است .

در این روایات آمده است که اول میخواستند از بعثت یا از وفات تاریخ بگذارند و ماه رمضان را اول سال قرار دهند ولی بعد هجرت را مبدأ تاریخ قرار دادند و محرم را اول سال .

در حدیث آمده است : « زمان بهمان هیئت که در روز آفرینش بود برگشته است . سال دوازده ماه است و چهار ماه از آنها با حرمت ذی قعده - ذیحجه - محرم - و رجب که میان جمادی و شعبان است » .

این حدیث برای منجمین و مورخین دوره تاریخ سازی اسباب اشکال فراهم کرده است زیرا اگر اول سال محرم بود بایستی محرم و رجب در اول ذکر شود .

خلاصه ، بموجب حدیث مذکور و روایات دیگر ماه اول سال رمضان است .

دیگر این که سال یازدهم هجری سال اول دوره ۹ سالی و گرددش زمان به حساب اول برمیگردد . واضح است که این حدیث با اطلاع از ترتیب کبیسه ۹ سالی قمری روایت شده .

در این که هجرت در چه سالی بوده است اختلاف میباشد و کمترین اختلاف یک سال و یک ماه است و نیز در سال بعثت ظاهری و بعثت در حدود هفت سال اختلاف وجود دارد.

در روز دوشنبه رحلت و سال رحلت اختلافی نیست فقط در نام ماه و روز ماه اختلافی است که تحقیق و تصحیح آن آسانست.

در هر صورت، سال رحلت که در آن اختلافی نیست و همچنین ماه رمضان که از زمان بسیار قدیم مبدأ سالهای قمری بوده برای تاریخ از هر حیث مناسب تر از محرم و هجرت است و اول هم ذکر آن دو در میان بوده است.

روایت نسبت وضع تاریخ به عمر با تفصیلی که نوشتند اند ضعیف و افسانه وار است و مدتی بعد ساخته شده. توجه به اوقات سال زمینه عقاید مذهبی مردم شبه جزیره عربستان بوده و از تاریخ و تاریخگذاری بی اطلاع نبوده اند.

ابوالعوجاء مانوی پیش از کشته شدن اقرار کرد که ترتیب ماهها را بهم زده است. تاریخ هجری به صورت کنونی از عهد عباسیان است و مربوط به عمر نیست.

روز اول هجرت به حساب متوسط چهارشنبه و به حساب بعد پنجشنبه است.

چون سال هیجدهم دوره سی سالی قمری را بجای نوزده کبیسه گرفته اند ترتیب صحیح قدیم بهم خورده و همیشه یک سال جلو تراز سالی که باید کبیسه اجرا کنند کبیسه میشود. در زیجها مبدأ تاریخ ملکی را دهم رمضان ثبت کرده اند و قابل توجه میباشد زیرا که معلوم میشود تا او آخر قرن پنجم هجری روز اول هجرت به حساب قدیم چهارشنبه محسوب میشده است.

روز عاشوری را در جلد دهم بحار صفحه ۱۹۲ و سایر کتب به روایت اصح جمعه داده اند.

در سال ۶ هجری به حساب معمولی روز عاشوری چهارشنبه است که هیچ مدرکی برای آن نیست.

روز عاشوری در سال ۶ هجری خورشیدی ربیعی که از اول محرم حساب شود جمعه و مطابق ۲۰ تیر است.

از این قرار معلوم میشود تا سال ۶ هجری خورشیدی هنوز طریقه قدیمی معمول بوده است.

این سال سال ۶۸۳ میلادی و ماه محرم مکبوس مطابق ذی قعده غیر مکبوس میباشد.

تاریخ دیو کلسین و دقلیانوس واردشیر با Bakān

امپراطور دیو کلسین - چنانکه نوشته اند - از ۲۸۴ تا ۳۰۵ میلادی فرمانروائی کرده است. این امپراطور پس از بیست و یک سال به میل خود از کار کناره گرفت و مشغول با غبانی و گل کاری شد. سه امپراطور دیگر با این امپراطور هم‌عصر و همکار بوده اند. در سال ۲۸۹ میلادی جشن هزار ساله بنای روم را در زمان این امپراطور گرفته اند. وفات دیو کلسین هشت سال پس از کناره گیری از مقام امپراطوری است. تاریخ عصر این امپراطور و تاریخ‌گذاری حوادث در این مدت طوری غیرمرتب است که زبردست ترین مورخین نتوانسته اند آن را به صورت منظمی دریابوند. معنی اسم این امپراطور «کلمة الله» و معنی لقب او «خداؤندگار» است و هردو از القاب عیسای مصلوب (ع) میباشند.

.....

در مصر و حبشه تاریخی بنام دیو کلسین دارند که آن را تاریخ شهدا هم مینامند و از سال ۲۸۴ میلادی شروع میشود ولی در زمان دیو کلسین به روایتی هفت سال و به روایتی ده سال از تاریخ حذف شده است. با درنظر گرفتن هفت سالی که از تاریخ حذف شده سال ۲۸۴ سال ۲۹۱ میشود و قابل ملاحظه است.

.....

در پایان کتاب **التئیه والاشراف** نوشته است:

«فراغت یافت علی بن الحسین بن علی المسعودی از تألیف این کتاب در فسطاط مصر سال ۳۴۵ هجری در خلافت المطیع و فرمانروائی قسطنطین ابن لاون بن بسیل ملک روم و ۱۷۰۲ بختنصری و ۱۲۶۸ الاسکندر بن فلیب الرومی و سال ۶۷۳ اردشیر بن باپک و سال ۳۲ یزد گرد بن شهریار بن کسری اپرویز آخر پادشاهان فارس.»

از مطابقه تاریخهای فوق واضح است که تاریخ اردشیر همان تاریخ دیو کلسین و تاریخ شهدا میباشد. عجیب این است با این که مسعودی این کتاب را در مصر نوشته و تمام کرده نامی از تاریخ شهدا و یا دیو کلسین نبرده و همان تاریخ را بنام اردشیر با بکان خوانده است.

در مدارک غربی نیز ذکر تاریخی در همین حدود بنام اردشیر با بکان دیده میشود.

در کتب تاریخ شرق نیز روایاتی آمده که مسیح در زمان اردشیر با بکان میعوث شده است.

این که نوشته اند تاریخ دیوکلنسین به یادگار شهدا است درست نمی باشد زیرا فرمانی که راجع به کشتار صادر شده از سال ۳۰ میلادی است و در ۲۸۴ میلادی شهدائی نبوده که تاریخ بنام آنها وضع کنند. در هر صورت نسبت این تاریخ به شهدا وارد شیر و امپراطور دیوکلنسین اشکال دارد. ظاهراً این فرمان راجع به مانویان است.

.....

در آثار الباقیه تاریخی بنام دقلیانوس دیده میشود که از چهارشنبه اول ژانویه ۲۹ میلادی شروع میشود و کبیسه آن در سال دوم تاریخ اجرا میشده است.

تاریخ دقلیانوس که روز اول آن پنجشنبه اول ژانویه سال ۲۹۱ میلادی باشد سال دوم آن کبیسه است. در صورت اخیر تاریخ مذکور یک تاریخ شمسی قمری با کبیسه درست خواهد بود و فوراً عدد طلائی هم در آن صدق میکند. نیز قابل توجه است که این سال یعنی سال ۲۹۱ میلادی مطابق سال ۲۰۱۵ رصد میباشد.

در کلیسا تاریخی بنام تاریخ ابراهیمی بکار میرفته است. تاریخ میلاد عیسای مصلوب (ع) ۲۰۱۵ سال و سه ماه بعد از این تاریخ میباشد.

در قسمت راجع به تاریخ ابراهیمی مختصری راجع به این تاریخ نوشته شده است. سال ۲۹۱ ۲۰۱۶ سال این تاریخ میباشد که قابل ملاحظه است.

خلاصه، سال ۲۹۱ میلادی که سال دوازدهم شاپور ساسانی و سال دوم از هزاره دوم بنای شهر روم است* با پستی سال میلاد واقعی باشد که در قرن دهم آن را تصویح کرده و ۲۹۰ سال به عقب برده اند.

اگر میلاد عیسای مصلوب (ع) در این عصر نباشد باید برای شاگردان و هم عصران آن حضرت طول عمری در حدود چهار قرن تصور کرد.

هم چنین نوشته اند مبدأ این تاریخ روز جمعه اول ماه توت مصری مطابق ۲۹ اوت ۲۸۴ میلادی است. این مطابقه درست نمی باشد.

ماه های ایرانی و مصری اولش باهم یکی است. تاریخ بختصری به همین صورت که در زیجهای ایران است در مصر هم بکار میرفته. اول ماه توت مصری و فروردین در سال ۳۳۴ میلادی جمعه و مطابق ۲۹ اوت بوده است. این جمعه به حساب میلادی کنونی ۳۰ اوت میشود ولی تاریخگذاری های دیگری هست که مطابق با این حساب است.

در قرن پانزدهم میلادی چند سال روز های ماه های روسی را با ماه های ایرانی

* به حساب جشنی که در زمان امپراطور دیوکلنسین گرفته اند.

معادل کرده اند که با حساب بالا مطابق است و با حساب میلادی معمولی مطابق نمی‌آید و اختلاف یک روز در همه آنها دیده می‌شود.

بموجب آنچه گذشت سال ۳۳۴ میلادی با استی سال شهادت عیسای مصلوب (ع) باشد ولی نه تاریخ شهدا چنانکه میگویند.
پیدا شدن صلیب هم در همین اوان است و این علامت چنانکه نوشته اند قبل از این تاریخ دیده نشده است.

تاریخ میلادی

راجع به عصری که حضرت عیسای مصلوب ظهر کرده و همچنین سال و روز مبدأ و کبیسه تاریخ میلادی . . . . چنانکه تذکرداده ایم اختلاف است. در کتب نجوم قرن پنجم و ششم هجری ذکری از تاریخ میلادی مشهور که امسال سال ۱۹۵۲ آنست نیست. تاریخ میلادی از قرن دهم میلادی به بعد معمول گردیده است و برای اهمیت موضوع باید تحقیق شود که چه حادثه‌ای روی داده که پس از گذشتن چنین مدت طولانی کلیسا بفکر وضع یا استعمال تاریخ میلادی افتاده است.

او ضایع امپراطوری بیزانس در قرن دهم و تسلط خارجیانی در آن جا بنام مقدونی و جنبش‌های ادبی و حماسی نظیر بغداد بکمک و تشویق زمامداران خارجی در هر دو کشور و مناسبات امپراطوران بیزانس با خلفا و نفوذ فرق مانوی در بالکان و ممالک اسلامی و مناسبات دوستانه خلیفه چهارم اسماعیلی در مصر با عیسویان همه باید در این بحث در نظر گرفته شود.

انقلابات و تحولات فرهنگی و ظهورهای صاحبان دعوت در قرن چهارم و پنجم هجری همه زمینه‌اش دلالت او ضایع نجومی و خواص اعداد و حروف و اسماء بر ظهور جدید بوده است و چنانکه نوشته اند و تذکر خواهیم داد همه رنگ مجوسی و مانوی داشته*. تا آنجائی که تحقیق کرده ایم ترکیبات ارقام ۱ و ۳ و ۹ و همچنین عدد ۱۲۴۲ که دو برابر ۶۲۱ میباشد در وضعيت تاریخ میلادی مؤثر بوده است. در این قرن برای ظهور هزاره‌ای لازم بوده که ایجاد شده است. محرم سال ۳۹۱ هجری هزاره میلادی است. در قرن شانزدهم میلادی پاپ گریگوری به گمان این که در سال ۳۲۰ میلادی

* مقصود از مجوس زردوشیان نیستند بلکه برخی از فرق مانوی و غیر زردوشتی است.